

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce L. L., zastoupeného JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou v Praze 1, Žitná 45, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2003, čj. OAM-890/VL-11-P21-2001, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, čj. 8 Az 211/2003-46,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, čj. 8 Az 211/2003 - 46, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 9. 2003, čj. OAM-890/VL-11-P21-2001, nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Toto rozhodnutí žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze. Namítal mj., že napadené rozhodnutí nesplňuje formální náležitosti, neboť není podepsáno osobou oprávněnou k jednání za žalovaného. Městský soud v Praze žalobu rozsudkem ze dne 16. 11. 2004, čj. 8 Az 211/2003-46, zamítl. Své rozhodnutí ve vztahu k citované žalobní námitce odůvodnil tím, že písemné vyhotovení rozhodnutí obsahuje uvedení jména, příjmení a funkce pověřené osoby, přičemž v tomto písemném vyhotovení je namísto vlastnoručního podpisu uvedena zkratka v. r., která znamená, že originál rozhodnutí byl opatřen podpisem takové osoby; přitom správní spis právě takový originál obsahuje.

Rozsudek Městského soudu v Praze žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl včasnou kasační stížností; tvrdil, že městský soud i žalovaný nesprávně posoudili právní otázku [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], zda je na jeho případ možno vztáhnout ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona o azylu a dále ustanovení § 91 zákona o azylu, a že řízení před žalovaným bylo zatíženo vadami, pro něž měl městský soud rozhodnutí žalovaného zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Své tvrzení mj. odůvodnil tím, že v zemi původu byl pronásledován a dosud má obavy z pronásledování; byl vystaven psychickému nátlaku a bylo mu vyhrožováno fyzickou likvidací a vykonstruovaným obviněním z ilegální činnosti ze strany státu, resp. jím kontrolovaných jedinců; měl problémy se svým nadřízeným; dále konstatoval, že v Moldavsku nejsou respektována lidská práva. V samostatném podání z 4. 1. 2005 stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jeho rozhodnutí i rozsudek soudu byly vydány v souladu se právními předpisy. Dále odkázal na správní spis, zejména na podání a výpovědi stěžovatele učiněné ve správním řízení a na vydané rozhodnutí. Proto navrhl zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku; takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně). Ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Nejvyšší správní soud pak na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené rozhodnutí městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti. Shledal přitom vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž musel přihlédnout z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Jak bylo uvedeno výše, k žalobní námitce, že rozhodnutí žalovaného nesplňuje formální náležitosti, neboť není podepsáno osobou oprávněnou k jednání za žalovaného, městský soud ve svém rozhodnutí uvedl, že písemné vyhotovení rozhodnutí obsahuje uvedení jména, příjmení a funkce pověřené osoby, přičemž v tomto písemném vyhotovení je namísto vlastnoručního podpisu uvedena zkratka „v. r.“, která znamená, že originál rozhodnutí byl opatřen podpisem takové osoby, přitom správní spis právě takový originál obsahuje (strana 4, odst. 3 rozsudku městského soudu).

Ze spisů ale vyplývá, že stěžovateli bylo doručeno rozhodnutí žalovaného, opatřené kulatým úředním razítkem a uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (*Ředitel odboru azylové a migrační politiky PhDr. T. H.*), v němž je namísto vlastnoručního podpisu oprávněné osoby uvedena zkratka v. r. a dále podpis jiné osoby v rubrice „za správnost“. Ve spise správního orgánu je ale založeno pouze vyhotovení rozhodnutí podepsané totožně s rozhodnutím doručeným stěžovateli a dále i vyhotovení rozhodnutí opatřené kulatým úředním razítkem a uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby a u toho podpisem jiné osoby se zkratkou „z pov.“. Ve správním spise tedy není založen originál rozhodnutí žalovaného opatřený podpisem oprávněné osoby, jejíž jméno, příjmení a funkce je v rozhodnutí uvedeno (*Ředitel odboru azylové a migrační politiky PhDr. T. H.*), současně a zejména v něm není založeno jakékoliv pověření ředitele odboru k podpisu předmětného rozhodnutí jinou osobou.

Městský soud nezkoumal, o jakou osobu, která z pověření oprávněné osoby jedno vyhotovení rozhodnutí podepsala, se jedná, a zda byla oprávněna rozhodnutí podepsat. Postavil se na stanovisko, že ve správním spise je založen originál rozhodnutí žalovaného s podpisem oprávněné osoby. To není pravda a městský soud tak vyšel ze zjevně odlišného skutkového stavu, než který vyplývá ze spisu. Tato vada mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, zajisté tehdy, pokud by nebylo prokázáno pověření osoby na originálu rozhodnutí žalovaného toto rozhodnutí podepsat (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu publikovaný pod č. 199/2004 Sb. NSS.).

Řízení u městského soudu tak trpí vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud k této skutečnosti přihlédl z úřední povinnosti, tedy bez ohledu na to, že tato námitka nebyla stěžovatelem v kasační stížnosti vznesena [§ 109 odst. 3 s. ř. s.]. V dalším řízení se bude muset městský soud, vycházející ze skutkového stavu vyplývajícího ze spisu, řádně zabývat žalobní námitkou, že napadené rozhodnutí nesplňuje formální náležitosti, neboť není podepsáno osobou oprávněnou k jednání za žalovaného. Zejména bude muset městský soud zkoumat, o jakou osobu, která z pověření oprávněné osoby jedno vyhotovení rozhodnutí podepsala, se jedná, a zda a podle čeho byla oprávněna rozhodnutí podepsat.

Jelikož v řízení vyšla najevo vada, k níž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 s. ř. s.], Nejvyšší správní soud napadený rozsudek podle §

110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud je vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu vázán [§ 110 odst. 3 s. ř. s.]. S ohledem na shora uvedené odůvodnění již neměl Nejvyšší správní soud důvod přezkoumávat napadený rozsudek v rozsahu stížních bodů.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. městský soud v novém rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu